

ה"ת 1537/08/16 - א. כהן פינוי ומחזור פסולת בע"מ נגד משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה

בית משפט השלום בקריית גת

04 מאי 2017

ה"ת 1537-08-16 א. כהן פינוי ומחזור פסולת בע"מ נ' משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה
(רמלה)

בפני כב' השופט יורם ברוזה

1. א. כהן פינוי ומחזור פסולת בע"מ

המבקשת

נגד

המשיבה

משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה)

החלטה

1. ביום 1/8/16 נפתחה הבקשה וזאת בהודעה מוסכמת של הצדדים ולפיה תשחרר המשאית שמספרה 62-401-63 בתנאים הכוללים הפקדה כספית, התחייבות עצמית, עיקול במשרד הרישוי וכן איסור דיספוזיציה.
2. באותו המועד נתנה כב' השופטת נגה שמואל-מאיר החלטה בפתקית "כמבוקש" והמשאית שוחררה.
3. יצוין כי לא התקיים דיון לגופו של עניין, ולבית המשפט אין כל ידיעה מדוע המשאית נתפסה ומדוע שוחררה בתנאים אלו.
4. ביום 2/4/17 פנתה גזברות בתי המשפט אל המשטרה וביקשה לברר האם הוגש כתב אישום שכן חלפו מעל 180 יום, וכן את מספר התיק.
5. ביום 24/4/17 השיבה המשטרה וביקשה ארכה של חודש ימים, מתברר שטרם הוגש כתב אישום, לפי הודעתה של המשטרה ביום 27/9 הועבר התיק ללשכת התביעות וביום 30/10 הועבר לתובע חיצוני אשר ביקש השלמות חקירה ורק ביום 22/3/17 הוחזר התיק לאחר השלמות וכעת עובדים על כתב אישום.

6. בנסיבות אלו מבוקש "להיעתר לבקשה של המשיבה ולאשר את הארכה המבוקשת".
7. המבקשת מתנגדת לכך וטוענת כי הערבויות פקעו זה מכבר, לכל היותר ולפנים משורת הדין מוכנה המבקשת להתרת ההתחייבות והעיקול על כנם ומבקשת חזרה את הפקדון הכספי.
8. הוראות החוק בדבר תפיסת חפצים מוסדרות ב**פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969**. ההוראות קובעות את סמכות התפיסה (סעיף 32), סמכות להחזיר את התפוס לפי צו (סעיף 34) והסמכות להאריך את הזמנים מעבר לשישה חודשים (סעיף 35).
9. בית המשפט העליון במספר החלטות הבהיר כי זכות הקניין הינה זכות יסוד וכי על כן הפגיעה בה צריך שתהיה לפי חוק ולשם כך נועדו הוראות הפקודה בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מ"י**, פד"י נד (2) 464.
10. בבש"פ 998/05 **פפיסמדוב נ' מ"י** (פורסם בנבו) קובע בית המשפט העליון כי:-
- "אכן, המסגרת הנורמטיבית מבוררת למדי. המחוקק סבר, כי יש צורך, במסגרת הראיות הדרושות בהליכים, בתפיסת חפצים שנעברה בהם עבירה או עמדו לעבור בהם עבירה, או העשויים לשמש ראיה בהליך משפטי וכדומה. כשהמדובר במחשב נדרשים צו בית משפט ושימוע (סעיף 32(ב)). סעיף 34 מאפשר לבית משפט השלום לקבוע את גורל התפוסים בהמשך. משחלפו ששה חודשים ולא הוגש משפט, על המשטרה להחזיר את החפץ למי שמידיו נלקח, בכפוף להארכה על ידי בית משפט השלום כאמור (סעיף 35). זה האיזון שמצא המחוקק - וראוי הוא - בין צרכי האכיפה הפלילית, שבהם יתכן כי החפץ ידרש לשם המשפט הפלילי, ובין זכויותיו הקנייניות של הפרט, שעלו לדרגה חוקתית"**
11. בבג"צ 2393/91 **פרידנברג נ' שופטת השלום בתל אביב, הגב' מרים סוקולוב**, פד"י מה (4) 490 נקבע כי הוראות סעיף 35 לפקודה אינן דווקניות וכי ניתן להגיש בקשה להארכת תוקף ערבויות גם לאחר שחלפו 180 יום (וגם בבש"פ 6686/99 הנ"ל חזר על כך בית המשפט) ועדיין יש לזכור מספר עובדות הקשורות בעניין זה:-
- המבקש לא הגיש בקשה לפי סעיף 34 בחלוף 180 יום.
 - גם המשיבה לא הגישה בקשה להארכת תוקף ערבויות בחלוף 180 יום.
 - אלמלא גזברות בית המשפט לא הייתה פונה למדינה לאחר שחלפו 243 ימים המצב היה נשאר כמו שהוא.
 - המבקש אינו חולק על כך שאפשר להשאיר את הערבויות ורק מבקש את ההפקדה הכספית.

12. יש בכך ללמד שלמעשה גם המבקש לא אצה לו הדרך להחזרת הערבויות ורק עתה הוא התעורר ומבקש את הכסף המופקד, אין בכוונתנו למכור את המשאית.

13. בנסיבות אלו מצאתי לנכון לאזן ולקבוע שניתנת ארכה של 14 יום למדינה, עד ליום 18/5/17, וככל שלא יוגש כתב אישום עד מועד זה יוחזרו הערבויות במלואן למבקש.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ז, 04 מאי 2017, בהעדר הצדדים.